

uden tiltaltes tilstedeværelse må afhænge af, om hensynet til sagens tilstrækkelige oplysning og varetagelsen af tiltaltes interesser kan tilgodeses, uden at tiltalte er personligt til stede. På denne baggrund foreslås i henhold til lovforslagets § 557 en regel, hvorefter ankesager, der ikke omfatter bedømmelsen af beviserne for tiltaltes skyld, kan fremmes, selv om tiltalte ikke møder, jf. nærmere bemærkningerne til denne bestemmelse. For ankesager, der omfatter bedømmelsen af beviserne for tiltaltes skyld, må det derimod i almindelighed have formodningen imod sig, at sagen kan gennemføres uden tiltaltes tilstedeværelse, jf. herved betænkningens afsnit XI, kap. 1.3.11.-1.3.12.

Til § 556

Ved bestemmelsen, som er ny, foreslås ved *stk. 1* indført adgang til, at landsretten i tilfælde, hvor kun tiltalte har anket, og hvor anken omfatter bedømmelsen af beviserne for tiltaltes skyld, kan afvise tiltaltes anke, hvis tiltalte på trods af forkyndt tilsigelse udebliver uden oplyst lovligt forfald, og sagen ikke med nytte findes at kunne behandles, uden at tiltalte er til stede. Bestemmelsen svarer til den danske retsplejelovs § 920, stk. 2. Bestemmelsen praktiseres i Danmark således, at sagen næsten altid afvises, hvis tiltalte ikke møder. En tilsvarende streng praksis lægges der ikke op til for Grønlands vedkommende. Skønner landsretten, at sagen kan gennemføres på forsvarlig måde, selv om tiltalte ikke er mødt, bør anken således gennemføres. Som eksempel på tilfælde, hvor en bevisanke muligvis kan afgøres i tiltaltes fravær, kan nævnes situationer, hvor tiltalte er helt uden erindring om det passerede, f.eks. som følge af beruselse. Tiltaltes tilstedeværelse kan dog under alle omstændigheder være nødvendig for varetagelsen af tiltaltes interesser. Dette gælder også, selv om der møder en forsvarer for tiltalte, idet tiltaltes kendskab til eventuelle vidner mv. kan være af betydning for forsvarerens afhøring og førelse af sagen i øvrigt.

Stk. 1 forudsættes desuden kun bragt i anvendelse, hvis tiltaltes har reel mulighed for at møde op. Er tiltalte indkaldt til landsretten uden for det sted, hvor vedkommende bor eller opholder sig, og må det efter de geografiske eller trafikale forhold antages, at tiltalte af tidsmæssige eller økonomiske årsager er afskåret fra at møde, bør anken ikke afvises. Sådanne situationer skal i stedet søges undgået ved tilrettelæggelsen af sagens behandling, således at tiltalte indkaldes på det sted, hvor vedkommende befinder sig, og om muligt sættes i forbindelse med landsretten gennem anvendelse af videoudstyr, eller således at det offentlige påtager sig afholdelsen af udgifterne til transport og

overnatning mv. i forbindelse med tiltaltes fremmøde, jf. herved § 563 og bemærkningerne hertil.

Ved *stk. 2* foreslås indført en bestemmelse, hvorefter landsretten under tilsvarende omstændigheder som nævnt i *stk. 1* kan afvise en bevisanke fra tiltalte, hvis indkaldelse som følge af tiltaltes forhold ikke på sædvanlig måde har kunnet forkyndes for denne. Dette svarer til ordningen efter den danske retsplejelovs § 920, stk. 3. Om adgangen til at afvise tiltaltes anke som følge af, at ankemeddelelsen ikke på sædvanlig måde har kunnet forkyndes for tiltalte, henvises til den foreslåede bestemmelse i § 543.

Ved *stk. 3* foreslås det, at der indføres adgang til genoptagelse af sager, der er afvist i medfør af *stk. 1*. Genoptagelse kan ske efter anmodning fra tiltalte, hvis denne godtgør, at udeblivelsen skyldes lovligt forfald, som det ikke på forhånd har været muligt for tiltalte at underrette landsretten om, eller at indkaldelse ikke i rette tid er kommet til tiltaltes kundskab. I øvrigt foreslås der for genoptagelsen at skulle gælde samme regler, som ved genoptagelse efter § 543, stk. 2, 2.-5. pkt. – dvs. at tiltaltes anmodning herom må være fremsat inden 14 dage fra det tidspunkt, hvor landsretten har truffet afgørelse om afvisning af anken, dog at § 542, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse på anmodninger om genoptagelse, der fremkommer efter dette tidspunkt. Henvisningen indebærer endvidere, at landsrettens nægtelse af at genoptage sagen kan indbringes for Den Særlige Klageret efter reglerne om kære, og at Den Særlige Klagerets afgørelse er endelig og upåankelig.

Ved *stk. 4* foreslås indført adgang til genoptagelse af sager, der er afvist i medfør af *stk. 2*, hvis tiltalte under fremsættelse af anmodning herom godtgør, at den manglende adgang til sædvanlig forkyndelse beror på forhold, som ikke kan tilregnes tiltalte. De nærmere regler for genoptagelse foreslås at skulle være ligesom efter *stk. 3*.

Om baggrunden for de stillede forslag henvises i øvrigt til betænkningens afsnit XI, kap. 1.3.11.-1.3.12.

Til § 557

Ved bestemmelsen foreslås indført en udtrykkelig regel, hvorefter ankesager, der ikke omfatter bedømmelsen af beviserne for tiltaltes skyld, kan fremmes, selv om tiltalte ikke møder.

Bestemmelsen beror på den opfattelse, at der i ankesager, som ikke omfatter bedømmelsen af beviserne for tiltaltes skyld, vil være tilstrækkelig mulighed for at sikre hensynet til sagens oplysning og til varetagelsen af tiltaltes interesser, selv om tiltalte ikke møder